Nr. 32.
13.
desbr.

Lög

um

ábyrgð fyrir eldsvoða í Reykjavíkur kaupstað.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. grein.

Öll hús í Reykjavík, hvort sem þau eru almennings eign eða einstakra manna — hinir svonefndu bæir (hús úr grjóti og torfi) þó því aðeins að eigendur þeirra æski þess — skulu vátryggð í hinu almenna brunabótafjelagi kaupstaðanna með fullu verði þeirra eptir virðingargjörðum þeim, sem haldnar verða samkvæmt því, sem fyrir er mælt hjer á eptir.

2. grein.

Eigendur hinna vátryggðu húsa skulu jafnt og aðrir hluttakendur í tjeðu brunabótafjelagi takast á hendur einn fyrir alla og allir fyrir einn skuldbindingar þær, sem hvíla á fjelaginu, að tiltölu við upphæðir þær, sem ábyrgð er fengin fyrir hjá því.

3. grein.

Að svo miklu leyti sem húsin í Reykjavík samkvæmt því, sem ákveðið er að framan, verða tekin upp í hið almenna brunabótafjelag kaupstaðanna, skulu allar ákvarðanir um ábyrgð fyrir eldsvoða, sem nú eru í gildi eða síðar kunna að verða settar viðvíkjandi hinum dönsku kaupstöðum, einnig gilda um Reykjavík, þó þannig:

a. að skylda sú, er samkvæmt því, sem sagt er að framan, hvílir á húseigendunum, að halda húsum sínum í ábyrgð með fullu verði, haldist á meðan bærinn stendur í sambandi við brunabótafjelagið;

b. að greiddir verði auk hins venjulega brunabótagjalds, sem nú er eða síðar kann að verða sett, í viðbót 14 aurar af hverjum 100 krónum fyrir hús með þaki úr trje eða öðru efni jafn eldfimu, og 8 aurar af hverjum 100 krónum fyrir önnur hús;

c. að stjórn brunabótafjelagsins hafi heimild til að láta halda 5. hvert ár á kostnað húseigendanna almenna skoðunargjörð á öllum þeim húsum, sem eru í ábyrgð fjelagsins, eptir hinum almennu reglum um virðingargjörðir, og láta virða upp

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

Nr. 32.
13de
Decbr.

om

Købstaden Reykjaviks Brandforsikringsvæsen.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Alle offentlige og private Bygninger i Reykjavik — de saakaldte bæir (Bygninger af Sten og Grønsvær) dog kun, for saa vidt vedkommende Ejere ønske det — skulle holdes forsikrede mod Brandskade i Købstædernes almindelige Brandforsikring til fuld Værdi i Overensstemmelse med de Vurderingsforretninger, som optages i Henhold til nedenstaaende Regler.

§ 2.

Ejerne af de indtegnede Bygninger ere lige med andre Interessenter i bemeldte Brandforsikring solidarisk ansvarlige i Forhold til de i Foreningen indtegnede Forsikringssummer for de samme paahvilende Forpligtelser.

§ 3

For saa vidt Bygningerne i Reykjavik i Medfør af ovenstaaende Bestemmelser indtegnes i Købstædernes almindelige Brandforsikring, blive alle Forsikringsbestemmelser, som for Tiden gælde eller senere maatte blive vedtagne for de danske Købstæder, ogsaa anvendelige for Reykjavik, dog saaledes:

a. at den Bygningsejerne efter det foranførte paahvilende Forpligtelse til at holde deres Bygninger forsikrede til fuld Værdi vedbliver, saalænge Byens Forbindelse med Forsikringen vedvarer;
b. at der foruden det ordinære Kontingent, som nu er eller senere maatte blive fastsat, svares et Tillæg af 14 Øre pr. 100 Kroner for Bygninger, som ere belagte med Træ eller andet i lige Grad antændeligt Materiale, og 8 Øre pr. 100 Kroner for andre Bygninger;
c. at Forsikringens Bestyrelse har Ret til hvert 5te Aar efter de almindelige for Vurderinger gældende Regler paa Bygningsejernes Bekostning at lade foretage et almindeligt Eftersyn af samtlige forsikrede Bygninger og Omvurdering til Nedsættelse

Nr. 32. 13. desbr. aptur þau hús, sem menn álíta að hafi lækkað í verði, til þess fært verði niður brunabótaverð þeirra. Fyrir að halda skoðunargjörðir og virða hús að nýju skal borga brunamála-forstjóranum 3 krónur 33 aura á dag og virðingarmönnum hverjum fyrir sig 2 krónur á dag, og jafnast þessir dagpeningar á hús þau er skoðuð eru að tiltölu við ábyrgðarupphæð þeirra, en aukaábyrgðargjald það, sem samkvæmt reglum þeim, er gilda fyrir brunabótafjelagið, er greitt, þá er tryggt er að nýju, fellur þá burt;

d. að bærinn eigi taki þátt í kosningu fulltrúa nje hafi fulltrúa sjer í fjelaginu, en bæjarstjórnin skuli hafa á hendi störf þau, er bæinn snerta, sem fulltrúarnir í hinum dönsku kaupstöðum gæta.

4. grein.

Bæjarstjórnin skal hafa eptirlit með virðingargjörðum þeim, sem haldnar verða til þess að taka hús í ábyrgð eða breyta vátryggingu þeirra, og skal ekkert hús tekið í ábyrgð fyrir hærri upphæð, en bæjarstjórnin álítur hæfilega.

5. grein.

Brunabótagjaldið til hins almenna brunabótafjelags kaupstaðanna hvílir á eignum þeim, sem í ábyrgðinni eru, með forgangsrjetti fyrir öllum öðrum skuldbindingum, sem hvíla á húsunum, hvort sem þeim er þinglýst eða ekki, og má heimta gjaldið, ef það er eigi greitt á rjettum tíma, eptir reglum þeim, sem gilda um lögtak á landssjóðssköttum.

6. grein.

Á meðan sambandið við hið almenna brunabótafjelag kaupstaðanna helzt, má eigi gjöra neina breytingu á ákvörðunum þeim, sem gilda um húsabyggingar í Reykjavíkur kaupstað samkvæmt opnu brjefi 29. maí 1839, sjerílagi að því er snertir millibilið milli húsanna, nema samið sje um það við fulltrúa brunabótafjelagsins.

7. grein.

A öll hús í kaupstaðnum, sem eiga að vera í ábyrgð, og sem verða byggð af nýju eða byggð upp aptur, eptir að þau hafa verið rifin eða hafa brunnið, skal leggja eldtraust þak; þó skal landshöfðingi hafa vald til í stöku tilfellum að leyfa undanþágu frá boði þessu, að því leyti er snertir útihús og önnur þess háttar hús, ef lagt er pappþak á húsið, og að því er snertir önnur hús, fyrir ákveðinn árafjölda, þó ekki fram yfir 2 ár, eða 5 ár, ef eigandinn er efnalaus; í báðum tilfellum skal setja tilhlýðilegt veð til tryggingar því, að það verði gjört, sem undir er gengizt.

8. grein.

Það er skylda kaupstaðarins að hafa til allt, sem með þarf til að slökkva húsbruna, og viðhalda því í góðu lagi. Allir bæjarbúar, sem til þess verða álitnir hæfir, skulu vera skyldir til að mæta tvisvar á ári eptir boði bæjarfógetans, til þess að æfa sig í að fara með sprauturnar og önnur slökkvitól. Þegar eldsvoði kemur upp, skulu allir verkfærir karlmenn í bænum vera skyldir til að koma til brunans, og gjöra allt það, sem þeim verður skipað af þeim, er ræður fyrir því, hvað gjöra skuli til þess að slökkva eldinn, eða aðstoðarmanni hans. Bæjarstjórnin skal semja og leggja undir samþykki landshöfðingja reglugjörð um það, er snertir húsbruna í Reykjavík.

9. grein.

Fulltrúum brunabótafjelagsins skal áskilinn rjettur til að breyta að tíu árum liðnum með samþykki dómsmálastjórnarinnar því, sem fyrir er mælt í 3. gr. b. og d.

i Forsikringssummen af de Bygninger, hvis Værdi anses forringet, ved hvilket Eftersyn og Omvurdering der tillægges Branddirektøren 3 Kr. 33 Øre daglig og Vurderingsmændene hver 2 Kr. daglig, der fordeles paa de eftersete Ejendomme i Forhold til deres Forsikringssum, hvorimod det Tillægskontingent, som efter de for Brandforsikringen gældende Regler erlægges ved Omforsikringer, i saa Tilfælde bortfalder; Nr. 32. 13de Decbr.

d. at Byen ikke deltager i Valget af Repræsentanter eller bliver særlig repræsenteret ved Forsikringen, hvorimod Byens Kommunalbestyrelse varetager de Repræsentanterne i de danske Købstæder paahvilende stedlige Forretninger.

§ 4.

Det paaligger Byraadet at føre Tilsyn med de Vurderinger, der foretages til ny eller forandret Indtegning til Forsikring, og skal ingen Bygning kunne blive indtegnet til Forsikring for et højere Beløb, end Byraadet anser for passende.

§ 5.

Kontingentet til Købstædernes almindelige Brandforsikring hæfter paa de forsikrede Ejendomme med Fortrinsret fremfor alle andre paa samme hvilende tinglæste eller utinglæste Forpligtelser og kan i Mangel af Betaling inddrives efter de for Udpantning for kongelige Skatter gældende Regler.

§ 6.

Saalænge Forbindelsen med Købstædernes almindelige Brandforsikring vedvarer, maa de for Reykjavik Købstad efter Plakaten af 29de Maj 1839 gældende Bygningsbestemmelser, navnlig om Afstanden mellem forskellige Bygninger, ikke undergives nogen Forandring uden efter Forhandling med Forsikringens Repræsentantskab.

§ 7.

Alle Bygninger i Købstaden, som henhøre under Forsikringen, skulle, naar de opføres af nyt eller genopføres efter at være nedrevne eller afbrændte, belægges med ildfast Tag. Dog skal Landshøvdingen være bemyndiget til i enkelte Tilfælde at meddele Dispensation fra denne Bestemmelse for Udhuses og lignende Bygningers Vedkommende, naar Bygningen belægges med Tagpap, og for andre Bygningers Vedkommende for et bestemt Aaremaal, ikke over 2 Aar, eller forsaavidt Ejeren er uformuende, ikke over 5 Aar, i begge Tilfælde mod at der stilles tilbørlig Sikkerhed for Forpligtelsens eventuelle Opfyldelse.

§ 8.

Det paaligger Kommunen at vedligeholde et velordnet Brandslukningsvæsen. Alle de af Byens Indvaanere, som dertil maatte findes dygtige, skulle være pligtige til efter Byfogdens Ordre at møde tvende Gange aarlig for at øves i at omgaas med Sprøjterne og øvrige Brandredskaber. Naar Ildsvaade opkommer, skulle alle arbejdsføre Mandspersoner i Byen være pligtige at møde ved Brandstedet og der udføre alt, hvad dem af den ved Slukningen højstkommanderende eller hans Assistent befales. Byraadet affatter og indstiller til Landshøvdingens Approbation et Regulativ for Brandvæsenet i Reykjavik.

§ 9.

Der forbeholdes Forsikringens Repræsentantskab med Justitsministeriets Samtykke Ret til efter 10 Aars Forløb at forandre de i § 3 b og d indeholdte Bestemmelser.

Nr. 32. Lov af 13de December om Købstaden Reykjaviks Brandforsikring.

Nr. 32.
13. desbr.

10. grein.

Ef Reykjavíkur kaupstaður gengur úr brunabótafjelaginu, — en það verður þegar það, sem fyrir er mælt að framan, annaðhvort að öllu eða að nokkru leyti verður úr gildi numið —, hafa húseigendur ekkert tilkall til viðlagasjóðs eða sjerstaks sjóðs brunabótafjelagsins.

11. grein.

Ákvæði þessi öðlast gildi 1. apríl 1896 og er tilskipun 14. febrúar 1874 um ábyrgð fyrir eldsvoða í Reykjavíkur kaupstað o. fl. numin úr gildi frá þeim degi.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 13. desember 1895.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

§ 10.

Nr. 32. 13de Decbr.

Naar Reykjavik Købstad maatte udtræde af Forbindelsen med Forsikringen, hvilket sker, naar ovenstaaende Bestemmelser enten i deres Helhed eller tildels sættes ud af Kraft, have Bygningsejerne ikke nogetsomhelst Krav paa Andel i Forsikringens Reservefond eller dens separate Fond.

§ 11.

Disse Bestemmelser træde i Kraft den 1ste April 1896, og ophæves fra samme Tid Forordningen 14de Februar 1874 om Købstaden Reykjaviks Brandforsikringsvæsen m. m.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 13de December 1895.

Ministeriet for Island, den 13de December 1895.

J. Nellemann.

Ólafur Halldórsson.